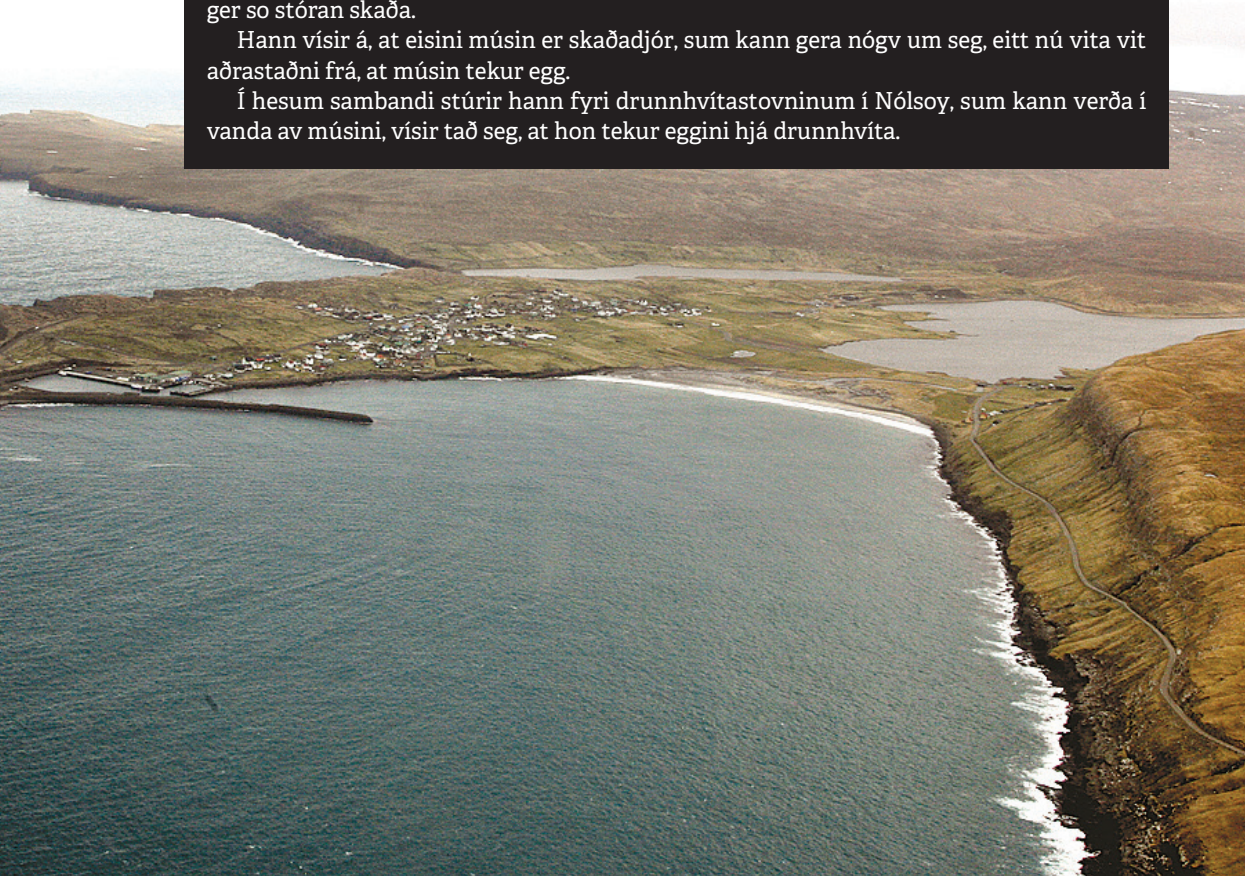

Skulu eisini ræðast músina

Tað er ikki bara rottan, sum ger skaða í føroysku náttúruni. Vit eiga eisini at ræðast músina. Tað heldur Sjúrdur Hammer, lívfrøðingur, nú so nógv hevur verið tosað um, at rottan ger so stóran skaða.

Hann vísir á, at eisini músin er skaðadjór, sum kann gera nógv um seg, eitt nú vita vit aðrastaðni frá, at músin tekur egg.

Í hesum sambandi stúrir hann fyri drunnhvítastovninum í Nólsoy, sum kann verða í vanda av músini, vísir tað seg, at hon tekur eggini hjá drunnhvíta.

- Tá ið rotta er komin í Sandoy, er tað avgerandi, at stig verða tikin til at verja tey øki, ið eru serliga viðbrekin

- Tað er fleiri ferðir hent, at rotta er komin til Nólsoyar, men hvørja ferð hevur tað eydnast at fáa lívið av henni. Tað sama hent í Kalsoy, men higartil hevur lukkan verið betri enn forstandurin, sum lívfrøðingurin tekur til.

Einasti máti at forða fyri at

rottan spjaðir seg til rottufrí øki, er at hava serligar mannagongdir á økjum, haðani farmur verður fluttur í rottufrí øki

Tað merkir, at serligar reglur verða settar fyri, hvussu farmur, ið skal flytast í rottufrí øki, verður goymdur, og tað merkir eisini, at

krøv verða sett til Strandferðsluna um at hava rottueftirlit umborð á skipunum.

Men eisini hesi viðurskiftini eiga at vera ein partur av eini landsumfatandi tilbúgvætlan fyri rottuspjaðing og rottutýning, leggur hann afturat.

K Í SANDOYNNI

»Rotta er eitt skaðadýr, vit heilt avgjört ikki vilja hava í Sandoyinna«

Brandur Sandoy, siga, at hetta er eitt mál, sum sjálvsagt má takast upp.

Brandur Sandoy vísir á, at enn liggur tað nøkur ár frammi í tíðini, áðrenn koyrandi er ígjøgnum Sandoyartunnilin, og sostatt eru tey ikki í beinleiðis tíðarneyð.

- Rotta er eitt skaðadýr, vit heilt avgjört ikki vilja hava í Sandoyinna, sigur hann.

Akkurat, hvørji tiltøk skulu setast í verk, veit hann ikki, men hann hugsar sær, at eitur verður lagt í tunnilin.

- Tað er ein spurningur, ið má

kannast, men at kanna hvønn bil, og hvørja last av farmi, ið kemur higar, kunnu vit ikki.

Ein annar partur av arbeiðnum at basa rottu, kann eisini vera at verja tey økini, har nógvur fuglur er.

Hann sigur at nú aling hevur tikið seg upp í Sandoyinni, er tað eitt krav, at eitur og fellur verða settar upp, har alivirksemi er, og tað er gjørt.

Gerhard Lognberg varð á sinni kendur fyri at siga í einum heitum kjaki í Løgtinginum um Sandoyartunnilin, at fingur tey

tunnilin, skuldi rottan vera væl-komin í Sandoyinna.

Tað mundi neyvan vera meint, sum tað varð sagt og Gerhard Lognberg sigur, at endamálið má sjálvsagt vera at halda rottuni burturi sum longst.

Tí sigur hann, at hetta er ein spurningur, sum má takast upp í sambandi við Sandoyartunnilin, men heldur ikki hann er greiður yvir, hvørji tiltøk skulu setast í verk.

- Tað er nakað, vit mugu kanna, og finna útav, sigur Gerhard Lognberg.

Hetta fara vit at tosa um

Kommunurnar fara nú at tosa um, hvussu rottutýningin kann verða effektivari

ÁKI BERTHOLDSEN

- Hetta er ein spurningur, vit fara at viðgera.

Tað sigur Eyðun Christiansen, stjóri í Kommunufelagnum.

Og tað, tey fara at tosa um, er, hvussu arbeiðið kring landið at týna rottuna, kann verða betri skipað enn tað er nú.

Tað eru nevniliga kommunurnar, sum hava ábyrgdina av, at arbeiðið at týna rottuna, verður framt í verki.

Hann sigur, at í Kommunufelagnum hava tey ikki viðgjørt hendan spurningin yvirhøvur, men nú hann hevur verið nógv frammi seinastu tíðina, fara tey eisini at taka hann upp.

Eyðun Christiansen sigur, at sostatt er rottutýningin eitt mál, ið er sett á skrá á næsta fundi í kommunufelagnum sum verður seinni í hesum mánaðinum.

- Eftir hvat lívfrøðingar siga, er arbeiðið at týna rottuna alt ov illa samskipað, og tann spurningin fara vit at umrøða á fundinum, sigur Kommunustjórin.

Hann sigur, at tey far eisini at tosa um, hvat kann gerast fyri at forða fyri, at rottan spjaðist í enn fleiri oyggjar, enn hon longu er komin í.

Í lötuni verður arbeitt við at gera eina nýggja kunngerð um rottu og í tí sambandi skal tað gerast púra greitt, hvør hevur ábyrgdina av økinum.

Kommunurnar stóran leiklut

Kommunustjórin sigur, at kanska skal yvirskipaða ábrgdin av økinum miðsavnast á einum staði. Hann minnir á, at fyri ikki so langari tíð síðani høvdu vit ein servandan rottuhund í Føroyum, men tað var ikki semja um, hvør skuldi hava ábyrgdina av honum.

Men kommunustjórin sigur, at sama hvar ábyrgdin verður lögð, verður tað í teimum ymsu kommununum, at sjálvt arbeiðið skal gerast í verki.

Og spurningurin er, hvussu tað verður best skipað, og samskipað fyri at tað skal gera so góðan mun, sum gjørligt.

Hann sigur, at ein avbjóðing í hesum sambandi er, hvussu tær smáu kommunurnar, har summar eru rættiliga víðfórar, kunnu hava eina munadygga rottutýning.

Eisini tað er ein spurningur, tey fara at tosa um á næsta fundi í Kommunufelagnum.

Hann leggur afturat, at á fundinum ætla tey at fáa onkran, sum hevur royndir og vitan á økinum, um at greiða frá og geva sítt íkast tíð viðgerðina.

- Eftir tí, sum verður sagt, er tað ógvuliga ymiskt, hvussu miðvíst tær ymsu kommunurnar fara til verka í samband við rottutýning, og tí eiga vit at taka tað upp, sigur Eyðun Christiansen.

- Higartil er spurningurin um rottutýning, als ikki umrøddur í Kommunufelagnum, men tað verður hann nú, sigur Eyðun Christiansen